

ALAPTANÍTÁSOK

Út a győzelemhez 10. (Jelenések könyve, avagy az utolsó idők) A két tanúbizonyság

Ma a Jelenések könyve 11. fejezetével folytatjuk.

Még mindig azt a kulcsot használjuk a Jelenések könyvének megértéséhez, hogy: „*írd meg, amik voltak, amik vannak, és azok, amik ezek után lesznek.*” Még mindig a gyülekezetek korszakában vagyunk, és a gyülekezet időkorszaka nem végződik be addig, amíg az elragadtatás be nem következik. A gyülekezet elragadtatása a *Jelenések 4:1*-ben történik.

Megnéztük a Jelenések könyve 4.-5. fejezetének történéseit, amelyek a gyülekezet elragadtatása utáni történéseket írják le.

A 6. fejezetben olvastuk a megpróbáltatások kezdeti időszakának történéseit - és kezdődik a hét pecsét felnyitása.

Az első öt pecsét történései azért valósulnak meg, mert a gyülekezet már elment. A gyülekezet a törvénytelenység megakadályozója volt. Vagyis mi akadályozzuk meg az ördögöt, hogy az útjait beteljesítse. Pontosabban nem a gyülekezet, hanem a Szent Szellem a gyülekezetben. A Nagyobb, Ő akadályozza meg. A Szent Szellem nem *elme*gy a földről, hanem *félreáll* az útból, és lehetővé teszi, hogy az Igékben megjövendölt próféciák beteljesedjenek a földön.

A 6.pecsétnél kezdődik Isten haragjának kiárasztása a földre.

Az első pecsétnél olvastuk, hogy az Antikrisztus megjelenik, mint a béke embere, egy fehér lovon.

A második pecsét a háború.

A harmadik pecsét a szárazság.

A negyedik pecsét a halál.

A következő pecsét a mártírok pecsétje, vagyis azoknak az újjászületett keresztényeknek a meggyilkolása, akik az elragadtatás után születtek újjá. Pontosabban azt mondtuk itt, hogy ez mindazon mártíroknak a képét festi le, akik a különböző évszázadokban mártírhalált haltak.

A hatodik pecséttel kezdődik Isten haragja.

Itt a 7. fejezetben kapunk képet a 144.000 munkájáról itt a földön, és kapunk képet a mennyről, Istenről, és az ott lévő szentekről.

A hetedik pecsét egy másfél órás csennel kezdődik a mennyországban. Ez a csönd előzi meg a hetedik trombitaszó hangzását. Az első négy trombitaszó a földre van befolyással, az utolsó három trombitaszó pedig az emberekre van hatással. Ezek az ítéletek borzalmasak.

A hatodik és a hetedik trombitaszó között, a hetedik trombitaszónál feddődik fel az a titok, Jézus Krisztus második adventje, visszajövele.

Most pedig a megpróbáltatások végső idejének információs anyagát tárjuk föl.

Jelenések 11:1-2

„És adának nékem vesszőhöz hasonló nádszálát, és angyal állt mellém és monda: Kelj fel, és mérd meg az Isten templomát és az oltárt, és azokat, akik abban imádkoznak. De a tornácot, amely a templomon kívül van, kihagyd, és azt meg ne mérd; mert a pogányoknak adatott, és a szent várost tapodják negyvenkét hónapig.”

Ez ugyanaz az esemény, amit már Dániel is leírt.

Dániel 9:27

„És egy héten át sokakkal megerősíti a szövetséget, de a hét felén véget vet a véresáldozatnak és az ételáldozatnak, és utálatosságok szárnyán pusztít, amíg az enyészet és ami elhatározottat, a pusztítóra szakad.”

Ezt Dániel 70. hetének hívjuk - ez hét évnek felel meg. Egy hét egy év - ebben a viszonylatban. Az Antikrisztus szövetségre lép Izrael népével – hét évre köti ezt a szövetséget. Úgy jelenik meg a színen, mint a béke embere, de a hét év felén, három és fél évre rá, megtöri ezt a szövetséget, és leállítja a zsidóknak a véres áldozatok és ételáldozatok bemutatását, és ehelyett felállítja az ő saját képét, azt kell mindenkinek imádni. Ezt hívja az Ige utálatosságnak, mert Isten Szellemét, és magát Istent kizárja az imádatból, és helyette magát helyezi. És ezt mindaddig teszi, amíg az enyészet rá nem szakad a pusztítóra - vagyis a megpróbáltatások végéig teszi. Az Ige itt azt mondja, hogy: „*az utálatosság szárnyán pusztít mindaddig, amíg az enyészet, és ami elhatároltatott a pusztítóra szakad*” – ami azt jelenti, hogy az Antikrisztusra, és az övéire.

Máté 24:15

„Mikor azért látjátok majd, hogy az a pusztító utálatosság, amelyről Dániel próféta szólott, ott áll a szent helyen; aki olvassa, értse meg:”

Erről beszélünk, a megpróbáltatások középidéjében a pusztító utálatosság a saját képét állítja ki imádatra Isten imádata helyett. Ezek az események abban az időpontban fognak kezdődni. Mint már elmagyaráztuk, ezek az események függetlenek a gyülekezet korszakától, ezek a természeti Izraellel, a zsidókkal történő események lesznek.

Máté 24:16-20

„Akkor, akik Júdeában lesznek, fussanak a hegyekre; A ház tetején levő ne szálljon alá, hogy házából valamit kivigyen; És a mezőn levő ne térjen vissza, hogy az ő ruháját elvigye. Jaj pedig a terhes és szoptató asszonyoknak azokban a napokban. Imádkozzatok pedig, hogy a ti futástok ne télen legyen, se szombatnapon:”

Tehát, amikor ez az utálatos pusztítás elkezdődik a középidőben, akkor a zsidók, vagyis a természeti Izrael a hegyekre fut. Ezek az Igék Izraelről szólnak. Mégis nagyon sok olyan keresztény van, aki hatalmas mennyiségű élelmet gyűjt föl a megpróbáltatások idejére, fegyvereket, és így tovább. De a Biblia számunkra semmi ilyet nem mond, hogy tegyük meg!

Azt is meg kell érteni, hogy ezek az események az Izraelt körülvevő azon országokban fognak zajlani, amelyek a volt Római Birodalmat képezték. Nem azt mondja tehát az Ige, hogy azok az emberek, akik Budapesten laknak, azok szaladjanak a hegyekre! Azt mondja a 16. vers: „*akkor, akik Júdeában lesznek, fussanak a hegyekre.*” Vagyis arról van szó, amikor az Antikrisztus megtöri a szövetségét Izraellel, és *akkor* azok, akik Júdeában lesznek, azoknak kell a hegyekre futni.

Jelenések 11:2

„De a tornácot, amely a templomon kívül van, kihagyd, és azt meg ne mérd; mert a pogányoknak adatott, és a szent várost tapodják negyvenkét hónapig.”

Ez három és fél évet jelent pontosan, azt a három és fél évet, ami az igazi nagy megpróbáltatások ideje lesz az Antikrisztus uralma alatt.

Jelenések 11:3-8

„És adom az én két tanúbizonyságomnak, hogy prófétáljanak, gyászruhákba öltözve, ezerkétszázhatvan napig. Ezek az a két olajfa, és a két gyertyatartó, amelyek a földnek Istene előtt állanak. És ha valaki akar nekik ártani, tűz származik az ő szájukból, amely megöli az ő ellenségeiket; és ha valaki akar nekik ártani, úgy kell annak megöletni. Ezeknek van hatalmuk arra, hogy bezárják az eget, hogy az ő prófétálásuknak ő idejében eső ne legyen; és hatalmuk van a vizeken, hogy azokat vérré változtassák, és megverjék a földet akármi csapással, valamennyiszer akarják. És mikor elvégezik az ő bizonyságtételüket, a mélységből feljövő fenevad hadakozik ellenük, és legyőzi őket, és megöli őket.

És az ő holttesteik feküsznek ama nagy városnak utcáin, amely szellem szerint Szodomának és Egyiptomnak hivatik, ahol a mi Urunk is megfeszítettett.”

Ennek a két prófétának ez a hatalom három és fél éves időre adatott, a megpróbáltatások időszakának a második három és fél évére.

Jelenések 11:4

„Ezek az a két olajfa, és a két gyertyatartó, amelyek a földnek Istene előtt állanak.”

Azt mondja az Ige, hogy „*két olajfa*.” Sok vita létezik afelől, ki ez a két tanúbizonyság. Itt a *Zakariás 4.* fejezetében olvashatjuk, hogy Zakariás Igét kap az Úrtól, hogy bátorítsa Zorobábelt arra, hogy a templomot újjraépítsék.

Zakariás 4:11-14

„És felelék, és mondtam néki: Mi ez a két olajfa a gyertyatartó jobb és bal oldalán? És másodszer is felelék, és mondtam néki: Micsoda az olajfának az a két ága, amelyek a két aranycső mellett vannak, és öntik magukból az aranyat? És szóla nékem, mondván: Hát nem tudod-é, mik ezek? És mondtam: Nem, Uram! És monda nékem: Ezek ketten az olajjal felkenettek, akik az egész föld Ura mellett állnak.”

Zakariás akkor kapta ezt a választ, amikor az Úr angyala ezt a látást adta a számára. A két gyertyatartó, mondhatnánk, hogy a két olajjal felkentje az Úrnak. Ez természetesen az Ószövetségben történt.

A keresztények sok elképzelést árasztanak ránk ezzel a két tanúbizonysággal kapcsolatban, és ezeket úgy lehet a legkönnyebben igazolni, hogy helyesek-e, vagy nem, hogy megnézzük Zakariást, aki a mennybe látott, és megkérdezte, hogy: *kik ezek?*

Még mielőtt a gyülekezeti korszak elkezdődött volna, ez a két tanúbizonyság már fönt volt a mennyben - és ez azt hiszem, hogy kiküszöböli azokat a téves nézeteket, hogy ez kapcsolatos lenne a 144.000-rel, vagy a gyülekezettel. Hacsak az angyal nem egy jövőbeli látomást küldött volna Zakariásnak - de én úgy hiszem, hogy itt nem ez az eset. A Biblia nem fedi fel a számunkra, hogy ki ez a két tanúbizonyság. Szinte az összes Bibliaszakértő egyetért abban, hogy az egyikőjük Illés kell, hogy legyen. Tehát van egy angol fordítás, és van a görög fordítás, de sajnos a magyar fordítás nem ilyen, ez a *Zsidó 10:27* verse, amely azt mondja, hogy: *az embernek kijelölt, hogy egyszer meghaljon*. De a magyar Biblia sajnos nem így fordítja.

És láttuk azt az ószövetségi történetekben, hogy Illésnek hatalmas hite volt arra, hogy tüzet hozzon le az égből.

2Királyok 2:11

„És lón, amikor mentek és menvén beszélgetének, ímé egy tüzes szekér tüzes lovakkal elválasztá őket egymástól. És felméne Illés a szélvészben az égbe.”

Malakiás 4:5-6

„Ímé, én elküldöm néktek Illést, a prófétát, mielőtt eljön az Úrnak nagy és félelmetes napja. És az atyák szívét a fiakhoz fordítja, a fiak szívét pedig az atyákhoz, hogy el ne jöjjenek és meg ne verjem e földet átokkal.”

Ez teljesen világos, hogy Illésről szól az Ige.

Egy másik lehetőség a másik tanúbizonyságra Énók, aki szintén nem ízlelt halált, hanem élve ragadtatott el. Egy másik elképzelés szerint a második tanúbizonyság Mózes, mert a Jézus jelenésénél Illés és Mózes jelentek meg Jézussal együtt a felhőben. Tehát végül is, akárhogy is van, a Biblia nem tárja föl, hogy ki ez a kettő. És sok buta érvelés folyik erről.

Tehát Illés és Mózes az a két ószövetségi próféta, akinek valószínűleg megvan ez a fajta hite, hogy ilyen csodák létrejöjjenek, amiket minden esetben a Szent Szellem fog véghezvinni.

Jelenések 11:7-12

„És mikor elvégezik az ő bizonyágtételüket, a mélységből feljövő fenevad hadakozik ellenük, és legyőzi őket, és megöli őket. És az ő holttesteik fekszenek ama nagy városnak utcáin, amely szellem szerint Szodomának és Egyiptomnak hivatik, ahol a mi Urunk is megfeszítettett. És a népek és ágazatok, és nyelvek és nemzetek közül valók látják azoknak holttestét három és fél nap, és azoknak holttestét nem engedik sírba tenni. És a földnek lakosai örülnek és örvendeznek rajtuk, és ajándékokat küldenek egymásnak; mivelhogy e két próféta gyötörte a földnek lakosait. De három és fél nap múlva életnek lehelete adaték Istentől öbeljük, és lábaikra állának; és nagy félelem esék azokra, akik őket nézték. És hallának nagy szózatot az égből, amely ezt mondta nékik: Jöjjetek fel ide. És felmentek az égbe felhőben; és látták őket az ő ellenségeik.”

Látjátok-e az összefüggést Jézus Krisztus szolgálatával, ami szintén három és fél éves szolgálat volt? Utána három és fél napig volt halott, és utána feltámadt és a mennybe ment. El tudjátok-e képzelni ennek a hatását a földre?

Három különböző elragadtatásról van szó. A gyülekezet elragadtatásáról, a megpróbáltatások idejének kezdetén, a 144.000 elragadtatásáról a középidőben, és a két tanúbizonyosság elragadtatása a megpróbáltatások végidején.

Jelenések 11:13

„És lett abban az órában nagy földindulás, és a városnak tizedrésze elesék; és megöleték a földindulásban hétezer ember neve; és a többiek megrémülének, és a menny Istenének adának dicsőséget.”

Ez a megpróbáltatások végideje, ez volt a hetedik angyal pohara, amelyet kiöntött a levegőre - ezt majd a *Jelenések 16:17*-ben olvassuk.

Jelenések 11:14

„A második jaj elmúlt; ímé a harmadik jaj hamar eljő.”

A *második jaj* elmúlt a *harmadik jaj* eseményei pedig a hetedik angyal trombitaszavával kezdődnek. Az utolsó trombitászó a hetedik trombitászó. A 15. versben olvashatjuk a hetedik angyal trombitáját:

Jelenések 11:15

„A hetedik angyal is trombitált, és nagy szózatok lettek a mennyben, amelyek ezt mondták: E világ birodalmi a mi Urunknak és az Ő Krisztusának királyságai lettek, aki örökkön örökké uralkodik.”

Nézzük tovább folytatólagosan!

Jelenések 11:16-19

„És a huszonnégy vén, aki az Isten előtt ül az ő királyiszékeiben, esék az ő orcájára és imádá az Istent, Ezt mondván: Hálát adunk néked Uram, mindenható Isten, aki vagy és aki voltál és aki eljövendő vagy; mert a Te nagy hatalmat kezdedhez vetted, és a Te uralkodásodat elkezdted. És megharagudtak a pogányok, és eljött a Te haragod, és a halottak ideje, hogy megítéltessenek, és jutalmat adj a Te szolgálóidnak, a prófétáknak és a szenteknek, és akik a Te nevedet félik, kicsinyeknek és nagyoknak;

és elpusztítsd azokat, akik a földet pusztítják. És megnyilatkozik az Isten temploma a mennyben, és megláttaték az Ő szövetségének ládája az Ő templomában; és lettek villámlások és szózatok és mennydörgések, és földindulás és nagy jégeső.”

Ezek a dolgok lesznek felfedve, de nem jelenti azt, hogy abban az időben történnek meg! Az, hogy „örökkön örökké uralkodik”, az későbbiekre vonatkozik.

Jelenések 10:7

„Hanem a hetedik angyal szavának napjaiban, mikor trombitálni kezd, akkor elvégeztetik az Istennek titka, amint megmondotta az ő szolgálóinak a prófétáknak.”

Istennek a titka beteljesedik. A próféták titka, amelyre Isten utal itt, az Jézus Krisztus második adventje. Mi volt a nagy titok ezzel kapcsolatban? Az időzítés. A hetedik angyal trombitaszavánál van a középidő, vagyis Isten itt fedi fel azt a titkot, mikor lesz Jézus Krisztus második adventje, ami ezt követően, még három és fél évre rá lesz meg.

Most indulunk majd a 12.fejezetbe! Isten itt egy időbeli áttekintést ad a számunkra az idők kezdetétől mindaddig az ideig, amíg az ördög hatalma csupán a földre fog korlátozódni.

Olvastam az idők végéről több könyvet. Az egyik szerző nyíltan elismeri, hogy a 12. fejezet felépítését nem érti. Én azt hiszem, mikor ezt beillesztjük a kulcsba, pontosan itt, a középidőben, a hetedik trombitaszónál, akkor az ördög és az ő angyalai kizárólag a földre lesznek kiszorítva.

Végig fogunk most menni az ördög lázadásán, pontosan úgy, ahogy ezt maga a fejezet teszi. Azt hiszem a fő dolog, amit ebből a fejezetből meg kell értenünk, hogy ebben az időpontban teljesedik az be, hogy az ördög levettetik, és egyedül és kizárólag a földre korlátozódik a hatalma.

Jelenések 12:1

„És láttaték nagy jel az égben: egy asszony, aki a napba vala felöltözve, és lábai alatt vala a hold, és az ő fejében tizenkét csillagból korona;”

Ez az asszony, általános elfogadott nézet, hogy maga a természeti Izraelnek a jelképe.

Jelenések 12:2

„Aki terhes vala, és akarván szülni, kiáltott és kínlódott a szülésben.”

Tehát az asszony terhes volt, és akart szülni, és kínlódott a szülésben.

A kulcsok itt azt jelentik, hogy „a dolgok, amik lesznek” – vagyis ez nem lehet Jézus születése, mert ez már megtörtént esemény, és ezt a Jelenések 1. fejezetében már tárgyaltuk. A gyülekezet már elragadtatott, elment. Itt olyan történésről van szó, amely a 6. és a 7. pecsét között történik meg.

Jelenések 12:7

„És az égben viaskodás támadt: Mihály és az ő angyalai viaskodtak a sárkánnyal; és a sárkány is viaskodott és az ő angyalai;”

Ez nem lehet Jézus születésének a leírása, hiszen Jézus születése után Izrael nem menekült el a hegyekbe 1.260 napig. Azt hiszem, hogy egy jó alapelv itt, hogy figyelembe vesszük, hogy minden a saját fajtája szerint terem. Vagyis ez nem lehet a gyülekezet. Ez csak a természetes Izrael lehet. A természetes Izrael pedig csak zsidókat tud létrehozni. Vagyis a napba öltözött asszony egy csoportját képviseli a zsidóknak.

A 12 csillag is egy csoportot képvisel. Azt hiszem, hogy ezt világosan látjuk, hogy ez a 12 törzsét jelenti Izraelnek. A 144.000 pedig törzsenként 12.000 emberből áll össze.

Jelenések 12:3

„Láttaték más jel is az égben, és ímé vala egy nagy veres sárkány, akinek hét feje vala és tíz szarva, és az ő fejeiben hét korona;

A sárkány, bárhol is van szó róla a Bibliában, mindig a sátánra vonatkozik. Hét feje van - amely hét világi nagyhatalmat képvisel ezen ideig. Ez hét világi nagyhatalmat jelent, amelyet az Antikrisztus fog arra össze, hogy elpusztítsa Izraelt. Még akkor is, ha voltak királyaik, még akkor is a sátán befolyásolta őket, hogy Izraelt elnyomják. Sátánnak mindig is az volt a munkája, hogy kipusztítsa azt a vérvonalat, amelyen keresztül Jézus Krisztus származott. És az ördögnek az volt a terve, hogy Isten munkáját és tervét megakadályozza.

A tíz szarv azt a tíz királyságot jelképezi, amely a nyolc birodalmat hozza majd létre. A nyolc nagy hatalom pedig az Antikrisztus vezetése alá fog kerülni. A hét korona pedig azt jelképezi, hogy a hét nagy hatalmak vezetője maga az Antikrisztus, amelyeket ő nevelt ki. Későbbiekben fogunk erre rátérni, és beszéljük ezt meg részletesebben.

Jelenések 12:4

„És a farka utána vonszá az ég csillagainak harmadrészét, és a földre veté azokat; és álla az a sárkány a szülő asszony elé, hogy mikor szül, annak fiát megegye.”

Ez a démonikus sereg az ördög angyalait, és az angyalok seregét jelenti, amelyek a mennyországból szálltak alá a lázadásakor.

Most tehát jelenleg az ördög a földön van, és szembesül a fiúmagzattal. A gyülekezettől megszabadult, hiszen az elragadtatott, és bizonyára nem érdekelt az ördög abban, hogy ez a 144.000 evangélista a földön munkálkodjon.

Jelenések 12:5

„És szüle fiúmagzatot, aki vasvesszővel uralkodik minden nemzet felett; és ragadtaték annak fia Istenhez és az Ő királyiszékéhez.”

Vagyis, az asszony, a természeti Izrael fiúmagzatot szült.

Amikor is a Bibliában olvassuk, hogy: „*uralkodik vasvesszővel*” – ez mindenképpen Jézus Krisztus gyermekeire utal, mert azok uralkodnak vasvesszővel. Tehát ez mindig is Jézus Krisztussal való együtturalkodásra utal, legyen ez Ószövetség, legyen ez az Újszövetség, vagy a 144.000 evangélista esete. Ez nem valami vad dologra utal, hogy: „*vasvesszővel uralkodik*” - ez csak annyira utal, hogy fegyelmet és rendet hoz a földre.

Jelenések 12:6

„Az asszony pedig elfuta a pusztába, hol Istentől készített helye van, hogy ott táplálják őt ezerkétszázhatvan napig.”

Az asszony elfut a pusztába, és ott tartózkodik pontosan három és fél évig.

És ha figyelni, akkor látnánk az 5. versben, hogy a fiúmagzat már előtte elragadtatott Isten trónjához - és itt valóban a 6. és a 7. trombitászó között vagyunk. Ez mutatja, hogy a középidőben az elragadtatás vonatkozik a 144.000-re, ezek kerülnek a királyi szék elé, és akkor kezdődik az utálatos pusztítás, és Izraelnek el kell menekülnie a pusztába.

Jelenések 12:13

„Mikor azért látta a sárkány, hogy ő levettetett a földre, üldözni kezdé az asszonyt, aki a fiút szülte.”

Az asszony itt Izrael. Az ördög kivettetett a földre, és az ő hatalma a földre szoríttatik.

Jelenések 12:14

„De adaték az asszonynak két nagy sasszárny, hogy a kígyó elől elrepüljön a pusztába az ő helyére, hogy tápláltassék ott ideig, időkig, és az időnek feléig.”

Vagyis Isten helyet készített Izrael számára a pusztában, hogy túlélhesse ezeket az időket, három és fél évig. Teljesen védelem alatt vannak, nem érheti őket bántódás. Tehát erről szól az Ige, Izraelről, amikor az asszonyról ír. Azt hiszem, hogy meg kell értenünk ezt az elsődleges eseményt, hogy a sátán kivettetik a földre, és az uralma a földre korlátozódik!

Jelenések 12:7-9

„És az égben viaskodás támadt: Mihály és az ő angyalai viaskodtak a sárkánnyal; és a sárkány is viaskodott és az ő angyalai; nem vehetének diadalmat, és az ő helyük sem találtaték többé a mennyben. És vetteték a nagy sárkány, ama régi kígyó, aki neveztetik ördögnek és a sátánnak, ki mind az egész föld kerekességét elhitei, vetteték a földre, és az ő angyalai is övele levettetének.”

Jelenések 12:12

„Annakokáért örüljetegek egek és akik lakoztok azokban. Jaj a föld és a tenger lakosainak; mert leszállott az ördög tihozzátok, nagy haraggal teljes, úgymint aki tudja, hogy kevés ideje van.”

Ez a harmadik jajkiáltás. Az ördög kivettetett a mennyből - ez a hetedik trombitaszó, vagy másként a *harmadik jaj*. Mit tesz itt az ördög a mennyben? Miért létezik az, hogy ez egy jövőbeli esemény lehet, amikor ő már a mennyből kivettetett előzőleg? Vissza fogunk erre térni, és ezt meg fogjuk beszélni!

Meg kell azt érteni, hogy létezik a harmadik mennyország, ez maga a mennyország, vagyis az Isten trónja, létezik a második mennyország, és létezik az első mennyország, ami maga a föld, és az ő atmoszférája.

Azt hiszem, hogy itt nagyon fontos, hogy visszamenjünk arra a világra, amely volt. Megpróbálok abban segíteni nektek, hogy ezt olyan egyszerűen mondjam el, ahogy csak lehetséges, főleg akkor, ha Isten is segít. Ezért a *2Péter 3.* fejezetére megyünk, és ott meglátjuk, hogy Péter olyan embereknek írja a levelét, akik nem értették meg azt, hogy létezett egy Ádámot megelőző világ is.

2Péter 3:5-7

„Mert készakarva nem vesznek tudomást arról, hogy egek régtől fogva voltak, és föld, mely vízből és víz által állott elő az Isten szavára; Amelyek által az akkori világ vízzel elborítottván elveszett. A mostani egek pedig és a föld, ugyanazon szó által megkíméltettek, tűznek tartatván fenn, az ítéletnek és az istentelen emberek pusztulásának napjára.”

Vagyis amikor arra a világra utal az Ige, *amely volt*, az arra a világra utal, amely az *1Mózes 1.* fejezetének 1. és 2. verse között volt.

1Mózes 1:1

„Kezdetben teremté Isten (Elohim) az eget és a földet.”

Ez egy másik világ volt, amelyet Isten teremtett, még a mi világunkat megelőzően. Tehát létezett egy másik világ, amely létezett, még mielőtt a mi világunk keletkezett volna. És az ember olvassa ezeket az Igéket, és kicsit felületesen olvassa, akkor úgy gondolná, hogy ez esetleg, hogy: „*víz által elveszett*” - ez Noé özönvize lett volna, és gondolják, hogy ez lesz az a 6. vers itt a *2Péter 3*-ban – de ez nem Noé özönvize! És ennek sok oka van.

Az eredeti világ a görög szövegben a 'Kozmosz'. És az a világ, az eredeti világ, az elborított vízzel, és elveszett. De amikor Noé özönvize kiáradt a földre, akkor a természeti világ nem pusztult el, hiszen Noé bárkájában az állatok minden fajtájából egy-egy pár megmenekült. A világ csak megtisztult - a gonoszságból és a korrupcióból tisztult meg -, és Isten azt mondta Noénak, hogy: *újra népesítsd be a földet*. Vagyis az a természeti világ, amely létezett Noé özönvize előtt, az nem pusztult el - vagyis a világ abban az időben nem pusztult el, nem veszett el. Ezért nem volt szükséges az újrateemtés. Amikor Noé özönvizének vége lett, a vilárendszer ugyanaz maradt.

2Péter 3:7

„A mostani eget pedig és a föld, ugyanazon szó által megkíméltettek, tűznek tartatván fenn, az ítéletnek és az istentelen emberek pusztulásának napjára.”

Az újrateemtés akkor volt szükséges, amikor az az előző világ elveszett, vagyis elpusztult. Akkor élő dolog nem maradt meg, és akkor az újrateemtés szükséges volt.

Amit tehát látunk *1Mózes 1:1*-ben, az egy újrateemtés. Volt egy világ, egy megelőző világ, amely a mostani világunkat előzte meg. Meg kell értenünk ezt ahhoz, hogy az Igék a helyes helyre be tudjanak illeszkedni! Tehát az a vízözön, amely vízzel elborította azt a világot, az Lucifer özönvize volt, nem Noé özönvize!

Nézzük meg kicsit részletesebben.

Zsoltárok 104:6-9

„Vízáradattal, mint egy ruhával borítottad be azt, a hegyek felett is vizek állottak. Egy kiáltásodtól eloszlanak, és mennydörgésednek szavától szétriadának. Hegyek emelkedének fel és völgyek szállának alá arra a helyre, amelyet fundáltál nekik. Határt vetettél, amelyet át nem hágnak, nem térnek vissza a földnek elborítására.”

Itt találjuk meg a kulcsot. „*Egy kiáltásodtól eloszlanak*” – ez nem lehetett Noé özönvize, mert akkor a víz visszahúzóódásához 150 napra volt szükség, és ment vissza addig, amíg a bárka újra szárazföldre nem ért. „*És mennydörgésednek szavától szétriadt*” – ez az, ami *1Mózes 1:1*-ben található. Isten ott megdorgálja azokat a vizeket! Tehát valami, ami addig üres volt, és kietlen volt, újra formát ölt.

Az Ige azt mondja, hogy az a víz, amelyet Isten megdorgált, az szétriadt. Noé özönvize után Isten nem dorgálta meg a vizet - úgyhogy itt Lucifer özönvizéről van szó, ez történt.

Ez nagyon-nagyon fontos! Segít nekünk, hogy össze tudjunk illeszteni sok-sok Igét. Tudjátok, hogy a hagyományos vallásosság azt tanítja, hogy mindez 6.000 éve van, attól kezdve vagyunk. És ez az ok, hogy például nagyon sokan elfordulnak a kereszténységtől, mert a föld valójában sok-sok millió éves. Ádám teremtése 6.000 évre nyúlik vissza, de a Biblia nem azt tanítja, hogy a teremtés az csak 6.000 éves lenne! Tehát itt történések vannak *1Mózes 1.* fejezetének első és második verse között! Ismeretlen, millió-millió évek teltek el! Időszakadék van az 1. és 2. vers között!

1Mózes 1:2

„A föld pedig kietlenné és pusztává vált, és sötétség volt a mélység színén, és az Isten Szelleme lebegett a vizek felett.”

A mélység Lucifer özönvizére utal, és ez hozta azt a teljes megsemmisítést annak a világnak, amely előtte volt. Lucifer özönvizére utal az a mélység, amelyet itt olvashatunk a versben.

1Mózes 1:1

„Kezdetben teremté Isten (Elohim) az eget és a földet.”

Isten mindig tökéletesen teremti meg a dolgokat, és nem üresen és kietlenül és pusztán. A héber szó: 'tahu' – 'kietlen' és 'pusztának' van fordítva. Ez a héber szó 'üres'-et jelent. Isten maga azt mondja, hogy Ő nem teremt kietlen és pusztá, üres dolgokat.

Ézsaiás 45:18

„Mert így szól az Úr, aki az eget teremté; Ő az Isten, aki alkotá a földet és teremté azt és megerősíté; nem hiába teremté azt, hanem lakásul alkotá: Én vagyok az Úr és több nincsen!”

A 'nem hiába' fordítás helyén az eredetiben ugyanaz a héber szó, a 'tahu' áll. Amit az 1Mózesben olvastunk, hogy 'üresen, és kietlenül és pusztán' - az a szó áll itt is. Vagyis itt az Ézsaiásban úgy kellene olvasnunk ezt a verset, hogy: *amikor Isten alkotá a földet, és teremté azt és megerősíté, nem üresen és pusztán és kietlenül teremté azt.* Vagyis soha nem teremtett üreset!

„Hanem lakásul alkotá azt, én vagyok az Úr és több nincsen!” Isten itt a saját szándékáról beszél, hogy a földet lakásul teremtette. Mi a helyzet akkor? Ha nem így teremtette Isten a földet, akkor hogyan vált ilyenné?

1Mózes 1:2

„A föld pedig kietlenné és pusztává vált, és sötétség volt a mélység színén, és az Isten Szelleme lebegett a vizek felett.”

„A föld kietlen és pusztá vala.”

A 'vala' szó helyett a héberben a 'haja' szó áll. A zsidó Ószövetségben a héber nyelvben több száz alkalommal ez a szó előfordul, és minden esetben, 100%-ban, kivéve ezt az egyet, úgy fordítják, hogy 'vált'. Sehol máshol nem fordítják 'vala'-ként, hanem 'vált'-ként, kivéve ezt az egy helyet. Vagyis így kellene, hogy fordítsák: *a föld pedig kietlenné és pusztává vált.* Mi történt? Katasztrófális események történtek az 1. és 2. versek közötti időszakban. Olyan események, amelyek azt okozták, hogy Isten teremtménye elpusztult. A világ, amely volt, elpusztult, és ezért volt szükség egy újrateremtésre.

Mi volt az az esemény, amely ezt a katasztrófális pusztulást okozta?

Ezékiel 28:11

„És lón az Úr beszéde hozzám, mondván:

Itt kétfajta jelentést fogunk megtalálni. Van egy természeti jelentése is az olvasottaknak, meg egy szellemi jelentése is. A természeti jelentése, az Tírusz királyához szóló üzenet, szellemi értelemben pedig a sátánhoz címződik ez az Ige.

Ezékiel 28:11-13

„És lón az Úr beszéde hozzám, mondván: Embernek fia! Kezdd gyászéneket Tírusz királyáról, és mondd néki: Így szól az Úr Isten: Te voltál az arányosság pecsétgyűrűje, teljes bölcsességgel, tökéletes szépségben. Édenben, Isten kertjében voltál; rakva voltál mindenféle drágakövekkel: karniollal, topázzal és jáspissal, társiskóval és onixszal, berillussal, zafírral, gránáttal és smaragddal; és karikáid mesterkézzel és mélyedéseid aranyból készültek ama napon, melyen teremtétél.”

Egy angyalról van szó. Luciferről, a legcsodálatosabb teremtményről. Az Éden kertjében már nem a legszebb teremtmény, hanem egy kígyó formájában jelenik meg. És itt, Isten kertjében, Édenben, jóval előtte, mielőtt kígyó formájában jelenik meg, látjuk az ő csodálatos formájában. Ez egy része annak a világnak, ami volt.

Ezékiel 28:14

„Felkent oltalmazó kerub voltál; és úgy állattalak téged, hogy Isten szent hegyén voltál, tüzes kövek közt jártál.”

Felkent, oltalmazó kerub volt. Isten felkentje volt, és uralkodásra volt felkenve, hogy beborítsa és megvédelmezze Isten hegyét. „*És én helyeztelek* – mondja Isten – *oda*”. És Isten helyezte őt oda.

Ezékiel 28:15

„Feddhetetlen voltál útjaidban attól a naptól fogva, melyen teremtétél, míg gonoszság nem találtaték benned.”

Hogyan jött a bűn? A kevélységgel.

Ezékiel 28:16-17

„Kereskedésed bősége miatt bensőd erőszakossággal telt meg és vétkezel; azért levetélek téged az Isten hegyéről, és elvesztélek, te oltalmazó kerub, a tüzes kövek közül. Szíved felfuvalkodott szépséged miatt; megrontottad bölcsességedet fényességdben; a földre vetetelek királyok előtt, adtalak szemük gyönyörűségére.”

Ez volt még sátán, mielőtt földre vettetett volna. A legcsodálatosabb teremtménye Istennek - ahogy olvassuk ebből a képből. Egyike volt Isten három arkangyalának. Gábriellel és Mihály arkangyallal együtt volt ő a harmadik. És látjuk, hogy az övé volt a tiszt és a felelősség a mennyei dicséretnek szolgálatában.

Ezékiel 28:13

„Édenben, Isten kertjében voltál; rakva voltál mindenféle drágakövekkel: karniollal, topázzal és jáspissal, társiskővel és onixszal, berillussal, zafírral, gránáttal és smaragddal; és karikáid mesterkézzel és mélyedéseid aranyból készültek ama napon, melyen teremtétél.”

A mi Urunk mennyei dicséretének a vezetésére teremtetett.

Ma az ördög ki nem állhatja az Úr dicséretét, és azt ki akarja csavarni az eredeti formájából, és a fiatal embereket rossz irányba akarja vezetni. Itt még úgy látjuk őt, mint amikor a mennyei helyeken van, és a mennyei dicséretet és imádást vezeti.

Itt tehát Luciferről kapunk egy bepillantást, jóval-jóval előtte, mielőtt Éden kertjében, mint kígyó megjelenik.

Ennek a kazettának a vége felé járunk, úgyhogy ezt a tanítást a következő kazettán közvetlen folytatásban meghallgathatjátok. Mert itt a Jelenések könyve 12. fejezetében nyomon követhetjük az ördög történetét az eredeti bukásától egészen addig a pillanatig, amikor levettetik a földre, és az uralma a földre korlátozódik.